

Kinh Đại Bát-Nhã Ba-La-Mật-Đa
(Trọn bộ 24 tập)

Hán dịch: Tam Tạng Pháp Sư Huyền Trang
Việt dịch: Hòa Thượng Thích Trí Nghiêm
Khảo dịch: Hòa Thượng Thích Thiện Siêu
Sàigòn 1998

--- o0o ---

Tập 3
Quyển Thứ 63
Hội Thứ Nhất

PHẨM VÔ SỞ ĐẮC
Thứ 18 - 3

Xá-lợi-tử! Tất cả đà-la-ni môn vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả tam-ma-địa môn vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả đà-la-ni môn không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả tam-ma-địa môn không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả đà-la-ni môn xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả tam-ma-địa môn xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả đà-la-ni môn không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Tất cả tam-ma-địa môn không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn không mà có khác. Chẳng phải tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn xa lìa mà có khác. Chẳng phải tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn vô sở hữu. Hoặc tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn không. Hoặc tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn xa lìa. Hoặc tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Nội không vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cánh không, vô tế không, tán không, vô biến dị không, bản tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Nội không không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Nội không xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Nội không không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong nội không cho đến vô tánh tự tánh không vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải nội không cho đến vô tánh tự tánh không vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải nội không cho đến vô tánh tự tánh không không mà có khác. Chẳng phải nội không cho đến vô tánh tự tánh không xa lìa mà có khác. Chẳng phải nội không cho đến vô tánh tự tánh không không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc nội

không cho đến vô tánh tự tánh không vô sở hữu. Hoặc nội không cho đến vô tánh tự tánh không không. Hoặc nội không cho đến vô tánh tự tánh không xa lìa. Hoặc nội không cho đến vô tánh tự tánh không không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Chơn như vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bất tư nghi giới, hư không giới, đoạn giới, ly giới, diệt giới, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, vô tánh giới, vô tướng giới, vô tác giới, vô vi giới, an ẩn giới, tịch tĩnh giới, bản vô, thật tế vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Chơn như không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, pháp tánh cho đến bản vô, thật tế không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Chơn như xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, pháp tánh cho đến bản vô, thật tế xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Chơn như không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Pháp giới, pháp tánh cho đến bản vô, thật tế không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế xa lìa mà có khác. Chẳng phải chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế vô sở hữu. Hoặc chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế không. Hoặc chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế xa lìa. Hoặc chơn như, pháp giới cho đến bản vô, thật tế không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Thanh văn thừa vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh văn thừa không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh văn thừa xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Thanh văn thừa không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong Thanh văn thừa vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải Thanh văn thừa vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải Thanh văn thừa không mà có khác. Chẳng phải Thanh văn thừa xa lìa mà có khác. Chẳng phải Thanh văn thừa không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc Thanh văn thừa vô sở hữu. Hoặc Thanh văn thừa không. Hoặc Thanh văn thừa xa lìa. Hoặc Thanh văn thừa không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Độc giác thừa vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Độc giác thừa không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Độc giác thừa xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Độc giác thừa không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong Độc giác thừa vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải Độc giác thừa vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải Độc giác thừa không mà có khác. Chẳng phải Độc giác thừa xa lìa mà có khác. Chẳng phải Độc giác thừa không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc Độc giác thừa vô sở hữu. Hoặc Độc

giác thừa không. Hoặc Độc giác thừa xa lìa. Hoặc Độc giác thừa không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Đại thừa vô sở hữu, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Đại thừa không, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Đại thừa xa lìa, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Đại thừa không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa chẳng khá được. Vì có sao? Xá-lợi-tử! Vì trong Đại thừa vô sở hữu, không, xa lìa, không có tự tánh, nên Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước sau giữa đều chẳng khá được vậy. Xá-lợi-tử! Chẳng phải Đại thừa vô sở hữu mà có khác. Chẳng phải Đại thừa không mà có khác. Chẳng phải Đại thừa xa lìa mà có khác. Chẳng phải Đại thừa không có tự tánh mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau mà có khác. Chẳng phải Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa mà có khác. Xá-lợi-tử! Hoặc Đại thừa vô sở hữu. Hoặc Đại thừa không. Hoặc Đại thừa xa lìa. Hoặc Đại thừa không có tự tánh. Hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau, hoặc Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa. Tất cả pháp như thế không có hai, vì không hai phần vậy. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ-tát Ma-ha-tát thời trước chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời sau chẳng khá được, Bồ-tát Ma-ha-tát thời giữa chẳng khá được.

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện lại đáp Xá-lợi-tử rằng: Như Tôn giả đã hỏi vì duyên có nào mà nói sắc thấy vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên ấy. Xá-lợi-tử! Sắc như hư không, thọ tướng hành thức như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Sắc thọ tướng hành thức cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh sắc không và tánh thọ tướng hành thức không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được, cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được vậy, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Sắc vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Thọ tướng hành thức vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Nhãn xứ như hư không, nhĩ tỷ thiết thân ý xứ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Nhãn nhĩ tỷ thiết thân ý xứ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh nhãn xứ không và tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Nhãn xứ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Nhĩ tỷ thiết thân ý xứ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Sắc xứ như hư không, thanh hương vị xúc pháp xứ như hư không. Sở vì sao? Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Sắc thanh hương vị xúc pháp xứ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh sắc xứ không và tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Sắc xứ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Thanh hương vị xúc pháp xứ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Nhãn giới như hư không, sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc, nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Nhãn giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh nhãn giới không và tánh sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được,

ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Nhân giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Sắc giới cho đến nhãn xúc làm duyên sanh ra các thọ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Nhĩ giới như hư không, thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc, nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Nhĩ giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh nhĩ giới không và tánh thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Nhĩ giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Thanh giới cho đến nhĩ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Tỷ giới như hư không, hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc, tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Tỷ giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh tỷ giới không và tánh hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tỷ giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Hương giới cho đến tỷ xúc làm duyên sanh ra các thọ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Thiết giới như hư không, vị giới, thiết thức giới và thiết xúc, thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Thiết giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh thiết giới không và tánh vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Thiết giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Vị giới cho đến thiết xúc làm duyên sanh ra các thọ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Thân giới như hư không; xúc giới, thân thức giới và thân xúc, thân xúc làm duyên sanh ra các thọ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Thân giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh thân giới không và tánh xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Thân giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Xúc giới cho đến thân xúc làm duyên sanh ra các thọ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Ý giới như hư không; pháp giới, ý thức giới và ý xúc, ý xúc làm duyên sanh ra các thọ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Ý giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh ý giới không và tánh pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được, ngăn

giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Ý giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Pháp giới cho đến ý xúc làm duyên sanh ra các thọ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Địa giới như hư không, thủy hỏa phong không thức giới như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Địa thủy hỏa phong không thức giới cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh địa giới không và tánh thủy hỏa phong không thức giới không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Địa giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Thủy hỏa phong không thức giới vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Khổ thánh đế như hư không, tập diệt đạo thánh đế như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Khổ tập diệt đạo thánh đế cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh khổ thánh đế không và tánh tập diệt đạo thánh đế không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Khổ thánh đế vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Tập diệt đạo thánh đế vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Vô minh như hư không; hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử sâu thán khổ ưu não như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Vô minh cho đến lão tử sâu thán khổ ưu não cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh vô minh không và tánh hành cho đến lão tử sâu thán khổ ưu não không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Vô minh vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Hành cho đến lão tử sâu thán khổ ưu não vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Bồ thí Ba-la-mật-đa như hư không; Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Bồ thí Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh Bồ thí Ba-la-mật-đa không và tánh Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bồ thí Ba-la-mật-đa vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Tịnh giới An nhẫn Tịnh tiến Tịch lự Bát-nhã Ba-la-mật-đa vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Bốn tịch lự như hư không; bốn vô lượng, bốn vô sắc định như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Bốn tịch lự, bốn vô lượng, bốn vô sắc định cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh bốn tịch lự không và tánh bốn vô lượng, bốn vô sắc định không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bốn tịch lự vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Bốn vô lượng, bốn vô sắc định vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Tám giải thoát như hư không; tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Tám giải thoát, tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh tám giải thoát không và tánh tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tám giải thoát vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Tám thắng xứ, chín thứ đệ định, mười biến xứ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Bốn niệm trụ như hư không; bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy đẳng giác chi, tám thánh đạo chi như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Bốn niệm trụ cho đến tám thánh đạo chi cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh bốn niệm trụ không và tánh bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Bốn niệm trụ vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Bốn chánh đoạn cho đến tám thánh đạo chi vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Không giải thoát môn như hư không; vô tướng, vô nguyện giải thoát môn như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Không, vô tướng, vô nguyện giải thoát môn cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh không giải thoát môn không và tánh vô tướng, vô nguyện giải thoát môn không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Không giải thoát môn vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Vô tướng, vô nguyện giải thoát môn vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Năm nhãn như hư không, sáu thần thông như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Năm nhãn, sáu thần thông cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh năm nhãn không và tánh sáu thần thông không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Năm nhãn vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Sáu thần thông vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Phật mười lực như hư không; bốn vô sở úy, bốn vô ngại giải, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, nhất thiết trí, đạo tướng trí, nhất thiết tướng trí như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Phật mười lực cho đến nhất thiết tướng trí cũng như thế, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh Phật mười lực không và tánh bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí không vậy. Trong không, ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Phật mười lực vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Bốn vô sở úy cho đến nhất thiết tướng trí vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Pháp vô vong thất như hư không, tánh hằng trụ xả như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngăn trước chẳng khá được, ngăn sau chẳng khá được, ngăn giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Pháp vô vong thất, tánh hằng trụ xả cũng như

thế, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh pháp vô vong thất không và tánh tánh hằng trụ xả không vậy. Trong không, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Pháp vô vong thất vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Tánh hằng trụ xả vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Tất cả đà-la-ni môn như hư không, tất cả tam-ma-địa môn như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Tất cả đà-la-ni môn, tất cả tam-ma-địa môn cũng như thế, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh tất cả đà-la-ni môn không và tánh tất cả tam-ma-địa môn không vậy. Trong không, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tất cả đà-la-ni môn vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Tất cả tam-ma-địa môn vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Nội không như hư không; ngoại không, nội ngoại không, không không, đại không, thắng nghĩa không, hữu vi không, vô vi không, tất cánh không, vô tế không, tán không, vô biên dị không, bản tánh không, tự tướng không, cộng tướng không, nhất thiết pháp không, bất khả đắc không, vô tánh không, tự tánh không, vô tánh tự tánh không như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Nội không cho đến vô tánh tự tánh không cũng như thế, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh nội không không và tánh ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không không vậy. Trong không, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Nội không vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Ngoại không cho đến vô tánh tự tánh không vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Chơn như như hư không; pháp giới, pháp tánh, bất hư vọng tánh, bất biến dị tánh, bất tư nghì giới, hư không giới, đoạn giới, ly giới, diệt giới, bình đẳng tánh, ly sanh tánh, pháp định, pháp trụ, vô tánh giới, vô tướng giới, vô tác giới, vô vi giới, an ẩn giới, tịch tĩnh giới, bản vô, thật tế, cứu cánh Niết-bàn như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Chơn như cho đến cứu cánh Niết-bàn cũng như thế, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh chơn như không và tánh pháp giới cho đến cứu cánh Niết-bàn không vậy. Trong không, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Chơn như vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Pháp giới cho đến cứu cánh Niết-bàn vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Xá-lợi-tử! Thanh văn thừa như hư không; Độc giác thừa, Đại thừa như hư không. Sở vì sao? Xá-lợi-tử! Như hư không ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì giữa biên nó chẳng khá được, nên nói là hư không. Thanh văn thừa, Độc giác thừa, Đại thừa cũng như thế, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Vì có sao? Vì tánh Thanh văn thừa không và tánh Độc giác thừa, Đại thừa không vậy. Trong không, ngần trước chẳng khá được, ngần sau chẳng khá được, ngần giữa chẳng khá được. Cũng bởi giữa biên đều chẳng khá được, nên nói là không. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Thanh văn thừa vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên. Độc giác thừa, Đại thừa vô biên, nên phải biết Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô biên.

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện lại đáp Xá-lợi-tử rằng: Như Tôn giả đã hỏi vì duyên có nào mà nói, tức sắc thấy Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Lìa sắc thấy Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được ấy. Xá-lợi-tử! Sắc, tánh sắc không. Vì có sao? Vì trong tánh sắc không, sắc vô sở hữu chẳng

khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi sắc, tánh phi sắc không. Vì có sao? Vì trong tánh phi sắc không, phi sắc vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Thọ tướng hành thức, tánh thọ tướng hành thức không. Vì có sao? Vì trong tánh thọ tướng hành thức không, thọ tướng hành thức vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi thọ tướng hành thức, tánh phi thọ tướng hành thức không. Vì có sao? Vì trong tánh phi thọ tướng hành thức không, phi thọ tướng hành thức vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức sắc, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là sắc, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức thọ tướng hành thức, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là thọ tướng hành thức, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Nhân xứ, tánh nhân xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh nhân xứ không, nhân xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi nhân xứ, tánh phi nhân xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi nhân xứ không, phi nhân xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không, nhĩ tỷ thiết thân ý xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, tánh phi nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi nhĩ tỷ thiết thân ý xứ không, phi nhĩ tỷ thiết thân ý xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức nhân xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là nhân xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là nhĩ tỷ thiết thân ý xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

Xá-lợi-tử! Sắc xứ, tánh sắc xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh sắc xứ không, sắc xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi sắc xứ, tánh phi sắc xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi sắc xứ không, phi sắc xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Thanh hương vị xúc pháp xứ, tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh thanh hương vị xúc pháp xứ không, thanh hương vị xúc pháp xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Phi thanh hương vị xúc pháp xứ, tánh phi thanh hương vị xúc pháp xứ không. Vì có sao? Vì trong tánh phi thanh hương vị xúc pháp xứ không, phi thanh hương vị xúc pháp xứ vô sở hữu chẳng khá được, nên Bồ-tát Ma-ha-tát cũng vô sở hữu chẳng khá được. Xá-lợi-tử! Do vì duyên có này, nên tôi tác lên thuyết là: Tức sắc xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là sắc xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Tức thanh hương vị xúc pháp xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được. Là thanh hương vị xúc pháp xứ, Bồ-tát Ma-ha-tát vô sở hữu chẳng khá được.

--- o0o ---